

קוֹרָא

עוף השוכן במדבר ובהרים סלעיים. אורכו כ-20 ס"מ וחי בלהקות. מן העופות היציבים במדבר יהודה ובנגב. פעמים, שנקבה אחת משתלטת על ביצי שכנתה, אך אינה מסוגלת לדגור על כולן, והביצים אינן מגיעות לכלל בקיעה. לכן מתפזר פגוראה, הנביא באמרו: "קורא זָנר ולא יָלד" (ירמיה יז, יא)

נקרא על שם הקול, שמשמיע הזכר

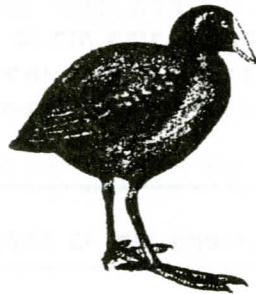
חַגְלָה

ציפור הצייד הנפוצה ביותר בארץ. מכונה גם "תרנגולת הסלעים". גדולה כיונה. צבע הנקבה אפור ושל הזכר אפור-תכלת ועליו קיים שחורים וזהובים.

החגלה, הקורא והשלו קרובים כולם לתרנגול

אַגְמִית

אחד מעופות הצייד. מכונה "תרנגולת המים" על שם דמיונה לתרנגול. ברגליה פעין קרום שחיה, והיא שוכנת באגמים ובכרכות הדגים. צבעה שחור.

האגמית חורפת בארצנו ולפעמים היא שוהה בה כל השנה

סִיס

עוף קטן, שאורכו כ-15 ס"מ. מקורו ורגליו קצרים וארבע אצבעותיו מופנות קדימה, ובהן הוא נאחו בחומות ובסלעים. רוב זמנו הוא נמצא באויר וגם את טרפו (חרקים זעירים) הוא צד במעופו. שמו של הסיס בא לו בגלל הקול, שהוא משמיע.

הסיס דומה לסנונית במראהו, אלא שכנפיו ארוכות יותר וזנבו קצר משלה

תן דעתך :

עֵיט הוא שם במשקל זֵית. כשם שאומרים בסמיכות זֵית-שָׁמֶן כך יש לומר עֵיט הרים.

גם השם שֵׁיט הוא במשקל זה, ובסמיכות יש לומר שֵׁיט חופים

מְקוֹר שורשו נ-ק-ר. בסמיכות ייאמר מְקוֹר החסידה, אבל מְקוֹר (- מוצא) שורשו הוא ק-ו-ר וממנו ייאמר בסמיכות: מְקוֹר מים, מְקוֹר חיים וכיו"ב

דרור

ציפור אפורה-חומה, שאורכה כ-15 ס"מ. ממייני הדרור ידוע ביותר דרור הבית, השוכן אצל משכנות האדם. על אף שכנותו ליישובי אדם אין הוא מתביית, ועל כן אמרו חכמינו, שנקרא שמו דרור, לפי שאינו מקבל מרות. מן הציפורים היציבות בארצנו.

הדרור נזכר בתורה כציפור נשרה, שהקריבה קרבן. בפני העם נקרא הדרור גם אנקור, אבל רבים סבורים, ששם זה בטעות יסודו, וראוי שלא להשתמש בשם זה

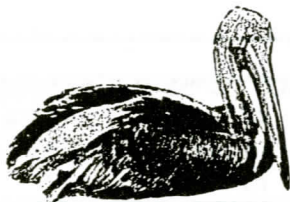
צופית

הקטנה בציפורי ארצנו. אורכה 11 ס"מ. ניזונה מצוף פרחים, ומכאן שמה. גם מקורה הקשתי עשוי כדי להגיע לצוף הפרחים. בולט ההבדל בין הזכר לבין הנקבה. כמו בציפורים רבות אחרות הזכר הוא סגוני (כחול, סגול, ירוק, שחור ואדום), הנקבה אפורה-חומה. עד לפני שנים אחדות הייתה בעמק הירדן בלבד, והיום היא נפוצה בכל הארץ. בפני העם היא נקראת יונק דבש

שקנאי

(בש"ן שמאלית!)

עוף גדול. אורכו מגיע עד 1.80 מ'. צבעו לבן-ורוד. מקורו ארוך מאוד ורחב. בלסתו התחתונה כעין שק-עור, ומכאן שמו: שקנאי. בשק זה הוא קולט את הדגים, שהוא ניזון מהם. חורף בארצנו. השקנאי ידוע בשמו הלועזי פֶּלִיקָן.

עגור

עוף ביצה גדול ודומה לחסידה, אלא שנוצותיו מכסיפות וזנבו מסולסל. ניזון מצמחים ומתולעים. להקות עגורים חולפות בארצנו באביב ובסתיו. בדרך מסעם הם משמיעים קול הדומה לצליל שמם. פעמים שומעים במקום גימ"ל - כ"ף, פעין "כור-כור", ומכאן שמו האחר: כורכיה או כרוכיה, וממנו הביטוי: צווח ככרוכיה

תן דעתך

להבחין בין ביות לבין אֵלוֹף. פעולת הביות כוחה יפה גם לצאצאים, מה שאין כן בפעולת האילוף, שכוחה יפה רק לפרט האחד, אבל הצאצאים מוסיפים להיות חיות בר או עופות בר

השם לְהִקָּה הוא כשמות וְעָדָה, טַעְנָה ודומיהם. בלשון רבים ייאמר: לְהִקָּה ובסמיכות: לְהִקָּה ציפורים. כמו: וְעָדוֹת - וְעָדוֹת מִשְׁנָה, טַעְנֹת - טַעְנֹת שוּא.